

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadónál:
Fischer F. utca 6. sz. ker. kereskedése
költségek az előfizetési díjak.
A hirdetések.
Helyi számmal.
Helyi számmal.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fil.

Hirdetések elfogadtnak:
Budapesten: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécében: Schalek H., Dukek M. I. Irod. A. Általános Tudósítók Irod. és tálya Budapest.

Nyitlár pettóra 20 fil.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Az igazság hatalma.

Az embernek legszebb erénye az igazság. Az igazság szeretete jele a romlatlan élet, a lapkőve, főszlopa minden társadalmi érintkezésnek.

Az igazság az, a minek győzelme végtére mindig feltartóztatlan, biztos, még ha azt üldözzük s egyideig el is nyomjuk.

Van sok bátor férfiú és az igazságnak igaz tisztelője, a kik nemes szívük sugallatát követve, mindenütt önkényt, önzellenül s bátran a jog és igazságért küzdenek, még ha itt-ott az egyenlőtlen küzdelemben az igazság ellenségei által le is győzöttek. Ilyen derék, önzellen férfiakkal szemben állnak az igazság ellenségei gyanánt, a kik önző érdekeiket veszélyeztetve látják. Miért is inkább támogatják a tévelyeket és a hazugságokat, melyek uralom s birvágyukat elősegítik.

Az igazság ezen nyílt ellenségeihez tartoznak még más ellenségek is; és pedig azok, a kik ugyan nem gonoszságból, bünszöneredékből, hanem gyáva ságból, féltékenységéből s lustaságuk folytán nem mernek védelmére állani az üldözött igazságnak.

Ilyen emberek teljesen megfelelnek arról, hogy ezen szellemi tespedés, ezen lethargia alatt benső tartalmuk, erkölcsi értékük szenved.

Nem az igazság, melynek birtokában vagyunk, vagy legalább melynek birtokában

lenni vélünk, teszi meg erkölcsi értékünket, hanem teszi azt azon őszinte törekvés, fáradozás, hogy az igazságot kikutassuk, mert nem az igazság hanem annak vizsgálása, kutatása által nagyobbodik az ember ereje s az igazságszeres mind tökéletesedése is.

Mindig valóban egyes derék férfiak, a kik abban találják életük feladatát, hogy szellemileg minél tökéletesebbek lehessenek; s abban látják hivatásukat, hogy vagyont és életüket jobb meggyőződésünknek szentelhessek, embertársaik hasznára feláldozhassák; s hogy ezek által, ha eleinte talán félreismertve, későbbben mégis az emberiség jótévedését ismertessenek el.

Nem kevésbé vannak csendben élő egyes gondolkodók, a kik, ha törekveik gyümölcsét nem viszik piacra, jobb meggyőződésük kincsét magukban hordják és elég bátorsággal, szellemi rugékonysággal bírnak ahhoz, hogy megkötött a közönséges nézetek büntetőit megszabadíthassák.

Végtere nem is oly nehéz dolog fedezni az igazságot, mint általában hisszük, ha csak komoly, becsületes szándékunk s akaratumk is van, hogy azt feltaláljuk.

Hogy az igazság megismerése által tökéletesebbekké legyünk, szükséges ahhoz a kutatónak őszinte komolysága, főleg pedig tisztá szive, hogy az igazságot bána t nékül megtaláljuk.

Az értelmes ember, ha nem is foglalkozik kizárólag tudományos kutatásokkal, azért az igazságot kerülni nem fogja; ellen-

kezleg, azt ismereteinek gazdagítása gyanánt üdvözölni fogja.

Mert csak a butaságs gonoszság és a féltékenység az igazságunk.

Igazság! nagy, szép, szent szó ez; elválaszthatlan a gondolatól és az érzelemtől, s drága kincse az emberi nemnek.

Kicsoda oly oktalan, hogy nem akarná megismerni az igazságot? Kicsoda oly irigy, hogy a megismert igazságot másokkal ne közölje?!

A ki azt állítja, hogy az igazságot nem szabad mindig hirdetni, mert az nem mindenkire nézve hasznos; az a hazugság bajnokának, védőjének tolja fel magát.

Az olyan embert annál kevésbé kellene figyelembe vennünk; és pedig azért, mert ha valami tévely kiirtására törekszünk, ezen fáradozásunkban nem szegődhetünk oly emberhez, a ki nyíltan óhajlja, követeli, hogy a tévely fentarassék.

Tegyük tehát föl, hogy azok, a kik valami a világnak hirdett vélemény elnyomásán dolgoznak, ezt az igazság kedvéért teszik, s hogy így az elhamarkodókat a tévelybe való berohanástól visszatartani akarják. A szándék jó. De hogy állunk a hatással? Mindenekelőtt meg kell jegyeznem, miszerint senki sem kezekedhetik, hogy a többségnek nézete a b s o l u t e megfelel az igazságnak. Arra tanít meg minket a történelem, hogy nagy küzdelmek után végre a többség által elfogadott igazságok, egykor csak a kisebbség szavát képezik. Mielőtt va-

TÁRCZA.

CZIPRA.

Irtá: Polgár Géza.

Az az édesdesen csobogó patakocsa mesélte el fűnek, fának, bokornak; onnan a lenge szellő szárnyain jutott el a csacsogó madárkákhoz az a mese, a mely fölül hozzám szállott és én úgy el tudok tündönni a csodaszép Czipra sajtóságos históriáján. Tüzes vére gyújtó szikrákat hajtott az ő mélyesen fűrkésző szemébe, s jó és rossz sorsban egyaránt a szabadságszeretetre ingerelte őt. Ebben jócskán volt része Cziprának, mert azt tehett amit akart vajda apja viskójában, a mely ott roskadozott annak a sokat tudó pataknak a partján, annak a szomoruan susogó gesztenyefalomb árnyékában. És ez mind a Vasváry báró birtokán feküdt. Itt élt Czipra, ebben az utált környezetben, amelyet mindenki retgett, mert a sok rongyos cigány féltelmese viselkedése, rossz híre elijesztette az embereket a környékről. Hét vármegyében sem volt olyan szép leány mint aminő Czipra volt. Parázs szemű felejtethetlen emlékek égették annak a keblére, aki egyszer közéjük nézett. Bogárfekete haja rendetlenül omlott alá, szinte vörösbarna napégetett vállán. Hiszen egyebet sem tett egész napon át, mint segített dolgozni az öreg vajdának, amikor az hajlitgatta az izzó vasakat, amelyeket aztán karjára vett kosárral

hordozott szerte a faluban, hogy pénzzé vagy elemzősiává tegye.

Juszó, — a vajdának haragos ellensége, egy deli termető cigánylegény, mindég ott settenkedett a szépséges Czipra körül, de az öreg villám-pós tekintete, meg az a meg-megfogatott kalapács elütöte Juszót, és így csak lopva találkozott szeretőjével. Ilyenkor ha összejöttek, sokáig elbeszélgettek. Sokáig elábrándoztak ama szenvedélyesen bánatos hegedűsö mellett, amit Juszó csalt ki rozszant szerszámából. Minden földi boldogságukat a körül a piczi máglya körül találták föl, melyet néhány galyacsokból összeróttak és a melynek megsütögetve egy-egy darabka húst — elbámultak mindaddig, amíg valamelyik purdó széjjel nem rebbentette őket azzal a hírrel, hogy jön a vajda. Nem féltek ők ketten senkitől sem, csak attól, ha az öregben kívül rájuk ijesztett a gazdag Vasváry báró délezzeg katonája, aki naponta arra lovagolt és a kit a cigányleány tudtán kívül csábitgatót oda elbűvölő szépségével. Czipra ilyenkor félve borult Juszó keblére, akinek szeméi szinte vérbe borultak a huszár láttára, aki talán már egyszer-mászor meg is csipkedte a Czipra napsütötte arcát.

A fiatal báró egy szép napon beállított a toprongyos vén cigányhoz, hogy elkérje a leányát, s csak nagy nehezen tudta megértetni az öreggel, hogy a leányát feleségnek akarja, nem csak szeretőnek. Igen soká tamáskodott az öreg, azonban a fiatal báró hatalmas nagy összeget ígért az öreg vajdának, ha odaadja a leányát, sőt ki is rakta

az öreg elé az ezres bankókat. Leirhatatlan az a zavar, bizonytalan állapot, amelynek hatása alatt az öreg leányát a bárónak átengedte. A leány nem ellenkezett, mert tudta, hogy el van veszte, ha apjának, a kérélhetetlen szigor vajdának szót nem fogad.

Czipra el sem bucsuzott semmitől, senkitől. Ugy hagyta el szóltanul a viskót, a csacsogó patakot, a purdékát, a vajdát, mint a fonnyadtan elhulló falevél az ágat. Még Juszóval sem találkozhatott, mert a báró tüstént elvitte őt magához.

Nemsokára ragyogó új ruhába öltöztette Cziprát, neveltette, mivelte a lelkét, esztét, meg a szívét is odaszoktatta a magáéhoz, hatalmas, rendíthetetlen türelmével, csodaszépen forró szerelmével. Cziprából előkelő asszonyt teremtetett egy év alatt és feleségül is vette. Báróné lett a szégyény, mindennönn kiűzött cigányleányból; a férjét, aki őt ennyire szereti, imádjá, holott ura és parancsolója: Czipra lassanként meg is szerette. Már-már elfelejtett mindent, ami még csak emlékekben is odafüzte volna a cigányátorhoz. Jól-lehet mindene meg volt Cziprának, mégis hiányzott valamije, amit nem tudott szóba foglalni, a mit nem tudott kifejezni, de ami bántotta a szívét, nem hagyta nyugodni a lelkét. Hiába faggatta a báró, hogy vajljon meg miudnt, nem tudott czélt érni vele. A báró Juszóra gondolt, de neje ezeket a gondolatokat eloszlatta epedő csókjaival, szerető öleléseivel. Lassan-lassan beletörődött a

lamegyik vallás elismertett volna, először mindig tévhitnek tartatott, sőt mint olyan üldözötték. Egykor a többségnek ítélete szerint a kereszténység ki lett irtva, midőn Krisztus keresztjára feszítették. Vagy nem igaz?

A ki tehát az igazságra törekszik, nem csak köteles megengedni, hogy nézetei megvitatás tárgyát képezhessék, sőt hálával is tartozik azoknak, a kik azt teszik.

Minden ember, a ki gögös túlbecsülése által nincsen elvakítva, mint becsületes ember szívesen helyre fogja igazítani esetleges tévelyeit. Ez pedig csak őszinte, nyílt megbeszélés s tapasztalás útján érhető el.

Az igazságosság a legelőkelőbb erkölcsi kötelességek egyike; vonatkozik az első sorban a magánéletre a tulajdonjog tekintetében és azt jelenti, hogy mindenkinek adjuk, engedjük meg a magáét.

Ez értelemben osztlopa az állami rendek; és ha elhanyagoljuk, ha önkény, pártoskodás, megvesztegetés elharapódik: akkor recsegnek s repedeznek a társadalom alapjai.

Jaj annak az államnak, melyben a kormányzó kiszorítja a jogosságot s igazságosságot; legyen az bármily erős s hatalmas, mégis benső rohadása által tönkremenvén, gyors léptekkel élébe megy pusztulásának.

Ezt eléggé bizonyítja a történelem. Igazságosság az ítéletben, kötelesség a magánéletben is.

Senkit se ítéljünk el, ne kárhoztassunk semmiféle tettet, ne zárjunk ki senkit a társadalomból, mielőtt a tényállást alaposan meg nem vizsgáltuk és az illetőnek alkalmat nyújtottunk volna arra, hogy igazolja magát. A *audiatur et altera pars!* De a törvényhozókra nézve is kötelesség az igazságosság.

Nem az egyes társadalmi osztályoknak érdeke, hanem a társadalom összes tagjainak jóléte, kell hogy célja legyen a törvényhozásnak; mert a törvényhozás a modern államnak alapja csak etikai lehet, ha akarjuk, hogy az szilárd is legyen.

Cselkó József.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Előleptetésék.** Ő Felsege a király városunk szülöttét, Szy Sándor dsidas főhadnagyot Szekesfehévárott századosná, — Kayser Miklós honvéd-tiszthelyettest pedig hadnaggyá léptette elő.

— **Családi ünnepély.** Dr. Krasovetz Ignác Csáktornya járási orvos és tb. megyei főorvos és neje szül. Ziegler Etelka urnó mult hó 31-én szükebb családi körben ünnepelték meg egybekelésük negyedszázados évfordulóját.

— **Kinevezés.** A zala-egerszegi pénzügyigazgatóság Simunka Vendel tapolcai pénzügyi vigyázót Stridóra fővigyázóvá nevezte ki.

— **Esküvők.** Gubich Károly helybeli vasuti hivatalnok folyó hó 12-én esküszik örök hűséget Horváth Antal mura-szerdahelyi földbirtokos kedves leányának, Anna kisasszonynak. — Lukasi József muraközi születésű varazsi pösta- és távirda tiszt a mai napon tartja egybekelését Nagy-Kanizsán Horváth Rózsika kisasszonnyal.

— **Ujczok esküje.** A Csáktornyan állomásozó dsidas-ezred ujczozainak eskütele folyó hó 1-én reggel a kaszánya udvarán a hadosztály tisztikarának jelenlétében történt meg.

— **Halálozás.** Mint részvétellel értesülünk, id. Kovács Rezső bádaosonyi birtokos m. hó 28-án, rövid szenvedés után életének 76. évében a halotti szentségek ájtatos felvétele után az Urban elhunyt. A boldogultnak hült tetemeit okt. 30-án Káptalan-Tótiha szállították s ott helyezték örök nyugalomra a feltámadás édes reményében. A boldogultat, kibén Kovács Rezső, a perlaki járás tevékeny főszoigabirája édes atyját siratja, őt gyermek és nagyszámú unoka gyászolja. Legyen áldott emléke!

— **Szóló- és borgazdasági-tanfolyam.** A tapolcai m. kir. vanczellériszkolában a néplanitók részére tartott szóló- és borgazdasági kurzus befejező vizsgálata mult hó 30-án tartott meg. E tanfolyamon värme-

gyénekből 11 tanító vett részt, kik általában a vizsgálatkor mindannyian igen szépen feleltek, de különösen kitűntek Kaczun Ignác m.-szerdahelyi állami és Fehér Jenő tanitók.

— **Szinészet Csáktornyan.** Fekete Miklós fiumei lakos szinagazgató vezetése alatt álló szinlársulat f. hó 15-től kezdődőleg 30 szin-előadást fog tartani a »Zrinyi«-szálló nagytermében.

— **Uj rendőr.** Csáktornya városánál úrasedésben volt rendőri állásra Hunyadi Rai kiszolgált csendőr választott meg.

— **Gyászhir.** Vettük a következő gyászjelentést: A zala-szentgróti járás jegyzői kara szomorodott szívevel jelenti 14 éven át fáradhatatlanul működött főszoigabirájának névedi Botka Ferencz ur, törvényhatóságai bizottsági tagnak f. hó 5-én, életének 44-ik évében történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült teteme f. hó 6-án delután 3 órakor fog a róm. kath. egyház szertartása szerint a zala-ujfalui temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Zala-Szent-Grót, 1900. nov. hó 5-én. Emléke legyen áldott és nyugalma bekés!

— **Athelyezés.** A szekesfehévári csendőr parancsnoksága Toma József csendőr-örsvezetőt Stridórol Zala-Egerszegre, Bébecz József tapolcai csendőr-örsvezetőt pedig Stridóra helyezte át.

— **Nyugtázás.** A vizlendvai róm. kath. plébánia templom nagyobbitásához f. é. október havában hozzájárultak kegyes adományokkal: Horváth Lajos Budapest 20 kor., Számálovics Ferencz pléb. Tömörd 9 kor. 40 fill., Somogy-Berenczei iparos-önképzőkör Takács Lajos által Berencze 4 kor. 85 f., Sikora György papneveldei szolga Győr 1 kor. Fehér János segédlelkész Erzsébetfalva 2 kor., előbbi nyugtázás 51 kor. összesen 88 kor. 25 fillér. Isten fizesse meg! Könyöradományokért esd Csárics József plébános-helyettes Vizlendva, u. p. Szarvaslak, Vas-megyé.

— **Mérgezés arsenikummal.** F. hó 4-én Kutnyák N. stridóri lakos — azon ürügy alatt, hogy erőse görceit megszüntesse, — fiát a kereskedésbe küldte pálinkáért. A fiu a pálinkát meghozva átadta apjának, ki

báró neje sajtószertü viselkedésébe, amikor a titkok kiderítésére váratlanul alkalom kínálkozott.

Egyeser amint együtt ültek, szerelmesen átölelte egymást, mélabanusz szólt meg a távolban egy szál hegedű hangja. Szomorú volt a nótá, amelynek hangját erre hordta a titokzatosan susogó szél. Tudta az, hogy hova szállítsa ezeket a reszkető hangokat: a Czipra szívébe!

És ezek a hangok csak élesztették a lelkében szunnyadozó szenvedélyt. Így húzta ezt a nótát Juszó is, de hányszor... akkor, amikor a patak partján az apja viskója mellett elábrándozott Czipra a Juszó meg a maga boldogságán... De nem szólt semmit a férjének, mert hisz őt szeretnie kell, — megesalni halált érdemlő büntetett volna. Csak két könyecsepp gördült alá barna arculatján; ezt el nem titkolhatta, mert ezek az ura kezeifén folytak széjjel.

Elmult azonban ez is, mint egy édes-bús röpke álom. Czipra most csak arra kérte az urát, engedné meg neki, hogy egy napon át azt tehessen, amit akar, de — egyedül. Minden boldogsága ettől a naptól függne.

Készséggel engedett a báró neje kérésének; ő maga lóra ült s elment a háztól. Czipra, a mint egyedül érezte magát, szótlanul tért szobájába. Itt félredobta minden ékességét. Selyem kőntösét, amely pompásan feszült meg gyönyörű termelén, felcsérelte ráncos, piros szoknyáskáját, pityke gombos jancsikájával, fejére piros kendőt kötött. Ezeket magával hozta emléklül, ezekben az emlékrongyokban hagyta el az apja házat.

Azután karjára vette a vasszerszámos kosarat és utra kelt gyors léptekkel, ment egyenesen a viskó felé, amely tájról újból hallani vélte azo-

kat az édesen zsongó hangokat, a melyek már átjárták a szívé.

Végre elérte az apja házat.

A viskó épp úgy állt ott, mint amikor elhagyta. Ott zsörtölődött a vidám patakocska a partjával, ott susogtak a régi, ósmerős fák is, a melyek láttára hevesen emelkedett a Czipra örömtől duzzadó keble.

Csak belül a kunyhóban volt minden más-kép. —

Az öreg vajda rég elhalt azóta, a purdék megnőttek, más vajda ült a fujtatónál, más volt ott most minden arc. Kérdőleg tekintettek a jövevényre, aki csaknem reszketett félelmében. Juszóra kérdezett, de választ senkitől sem kapott. Egyik sem akarta megismerni ezíarát, egyik sem akart szólni hozzá, habár tudták, hogy kicsoda. Kisvártatva kitámolygott a kunyhóból egy féltelmes alak, egy elmeháborodott tekintetével, kezében hegedűt szorongatott.

Juszó volt. Cziprának még erőre sem volt szüksége, hogy visszatartsa magát attól, hogy ennek az embernek a nyakába boruljon.

Juszó végre megszólalt; elmondta, hogy régóta vár már rá, neheztelt is, hogy bucsuzás nélkül ment el, de most örül, hogy visszájött. Tudta, várta őt nehezen. Megkínálta máglyán süttött husal, hozott most egy, hogy mindegyikük féktele-nül kurjongatni, tánczolni kezdett. Csak egy magas, szép leány nézte Juszót és különösen Cziprát nyugtalanul. Szakasztott olyan volt ez a leány mint Czipra. Talán a testvére... Juszó közeledett Cziprához, de ez egy szökéssel kőn termett a kunyhóból. Egyenesen hazafelé vette az utját,

hálát adva Istennek, hogy bánatlanul szabadult abból a rut fészekből.

Férje a báró egész uton nyomon követte, mindent látott, csak azt nem tudta, hogy benn a viskóban mi történt.

És ez végzetes volt mindegyikőre nézve. Férje, amikor hazá térték, kérte, mondaná meg neki, mi történt ott a kunyhóban.

Czipra szomoruan azt felelte, hogy azt magával viszi a sirba!

Erre a báró ráparancsolt, hogy tüstént vegye fel azt a ruhát, a melyben tegnap távozott, s hagyja el házat azonnal, mert nem akarja többé utját állni boldogságának. Az asszony fuldokló zokogással eslekedett bocsánatért, de hiába. A báró kitárta az ajtót és minden habozás nélkül utnak eresztette nejét.

Benn a cigányviskóban talán még most is folya a dorbézolás, ha Czipra be nem állit jajveszékelve a Juszó halálhírével.

Juszó felakasztotta magát, segítetek! — A lárna, a zaj most elült, de Juszó megmentésére senki sem sietett. E helyett a viskó egyik zugából, mint egy bősüzlő orozlán ugrott elő egy magas, szép leány, szakasztott olyan, minő Czipra volt. Talán a testvére... Egy szökéssel mellette termett és markolatig dofött egy rozsdás, hegyes tört Czipra szívébe, aki egy jajszó nélkül, holtan rogyott össze.

— Ezt Juszóért kaptad, menj utána, ha még most is szereted.

Igy végződött a Czipra szomorú esete.

még aznap a pálinkába arzenikumot kevert és megitta. A mérgeknek oly nagy hatása volt, hogy Kutnyák rövid, de kinos szenvedés után meghalt. Hogy mi vitte az apát e lépésre, ismeretlen.

— **Hirdetés.** A nagym. földmívelésügyi m. kir. miniszter ur a gazdasági ismeretek terjesztése céljából Muraköz és a közeli környék gazdaközönsége számára két egyenként hat hetes gazdasági téli tanfolyam tartását engedélyezte, mely tanfolyamon a gazdaság minden ága, — így az állattenyésztés, talajmívelés, növénytermelés, kertészet, különösen a szőlőmívelés, baromfitenyésztés, méhészet — lehetőleg könnyen érthető népies nyelven adatik elő. Ez alkalommal megösmerteknek a mezőgazdasággal kapcsolatos s azt támogatni hivatott törvények. Ugyancsak e tanfolyamon ahhoz értő mester a kosárfonás és a seprűkötést is fogja tanítani. A tanfolyam Buzáson, Csáktornya külközségében tartatik erre alkalmas helyiségben, a hol a tanulók nappal és éjjel is elhelyezést nyernek. A tanulók ételmezést a 6 hétre ingyen kapnak, mely ételmezés egyszerű ebéd, vacsora és reggeliből áll. A szükséges tankönyveket a nagyméltóságú miniszter ur adományozza. Az előadások a háziipari oktatással együtt reggel 8 órától este 7 óráig tartanak, mely idő alatt a tanulóknak a tanhelyiségből eltávolozni nem szabad. Szombat és vasárnapokon előadások nem tartatnak, e két napra a tanulók haza mehetnek és ellátást nem kapnak. Az első hathetes tanfolyam folyó évi november hó 26-án kezdődik s tart 1901. év január 12-ig; a második pedig január 16-tól február 23-ig. Ezen tanfolyamra felvételtnek 15 évestől 30 éves gazdálkodók, akik magyarul tudnak. Mivel egy-egy tanfolyamra 20 ingyenes és 10 önköltséges tanuló vétetik fel, értesitem a jelentkezők óhaját, hogy e szándékukat legkésőbb e hó 20-ig nálam a m. kir. állami tanítóképző-intézetben akár szóval, akár írásban jelentsék be. — Csáktornya, 1900. november 5-én. — Hazafias üdvözlettel, Gyulay Károly, m. kir. gazdasági tanár.

— **A kintartás.** Az életben már sok, nagyon sok kísérlet eredményre vezetett, ha kellő kintartás támogatta a kísérletezést. A mindennapi életben a legtöbb vállalkozás azért nem sikerül, mert ha nem mutatkozik azonnal eredmény a vállalkozóknak még akkor is kifogy a türelmük, ha azt látják, hogy csak a jövőben lesz meg a biztos siker. Így vagyunk az osztálysorsjattal is. Sok, nagyon sok a nyeremények száma; csak hogy mindenki egyszerre nem nyerhet főnyereményt, azonban, ha a kintartásra is sulyt helyezünk, akkor az eredmény nem fog elmaradni. Bátran állíthatjuk, hogy a mi magyar osztálysorsjattunk az egész világon a legjobbakkal közé tartozik. A húszosok már november hó 15- és 16-án kezdődnek és a sorsjegyek árai a következők: 1/8 sorsjegy 75 kr., 1/4 sorsjegy 1 frt 50 kr., 1/2 sorsjegy 3 frt, 1/1 sorsjegy 6 frt. A sorsjegyvásárló közönségnek ajánlatos, hogy sorsjegyeit megbízható helyen vásárolja. A Török A. és Tsa bankháza Budapest, Váci-körút 4/a. mindama előnyököt biztosítja véveinek, melyeket egy szolid, realis és megbízható cégől elvárhatunk és így bátran és bizalommal vásárolja e különben is szerencséséről ismert cégénél sorsjegyeit.

— **Lopás.** Horváth József felső-királyfalvi lakos kárára m. hó 31-én kora reggel ismeretlen tettesek záratlan ludólából 6 drb ludat loptak el 12 kor. értékben. A csendőrség a nyomozást megindította.

— **Köhögés, rekedtség ellen** páratlan szer a Réthy-féle pemetefü-czukorka, mely a legerősebb tüdő vagy gégehurutot néhány nap alatt biztosan meggyógyítja. Hirnevés orvosok elismerik, hogy a kitűnő alkatrészekből készített czukorka a gyomrot nem rontja és köhögés, rekedtség ellen sikeresen használható. Valódi minőségben mindenütt kapható dobozunkint 60 fillérért és a készítőnél, Réthy Béla gyógyszerárában B. Csabán.

— **Tűzvész.** Soltics János és Levácsics György zala-ujvári lakosok pajtája és kamrája f. hó 1-én este fél 11 órakor ismeretlen okból kigyulladt és nagy mennyiségű takarmány, szemesgabona és többféle gazdasági eszköz a tűz martaléka lett. A kár meghaladja az 1000 koronát. Az épületek biztosítva voltak.

— **Hihetetlen!** Pedig az elismerő levelek ezrei bizonyítják, hogy a Feller-féle Elsa-Fluid minden, de még oly betegségeknel is, melyeket más gyógyszer nem gyógyít meg, bámulatos eredménnyel használható. Különösen lázt, köszvényt, reumát, mell-, fő-, fogfájást, szurást, vészegénységet, görcsöt, gyomorbajt, szembajt stb. gyógyít biztosan és gyorsan. 12 üveg ára 5 korona bérmentve. Egyedüli készítője Feller V. Jenő gyógyszerár Stubica 135. szám (Zágráb megye). Egy családnál se hiányozzék e kitűnő, az egészségügyi hatóság által megvizsgált és jóváhagyott szer, melyet a ki egyszer hozat, sokoldalú hatása miatt állandóan használ. »Vak voltam már, csak a Feller-féle Elsa-Fluid mentette meg szememvilágát« írta Szücs Péter Budapest, Felsőrakpart 9.

— **Katonaszökevény.** Flass József, Vas megye snipersdorfi születésű székesfehérvári méneskatonája f. hó 2-án állomásáról megszökött, azonban a mura-serdahelyi csendőrség járőre e hó 7-én Mura-Szent-Kereszt községben elfogta és a csáktornyai katonai állomás parancsnokságának átadta.

— **Csak 4 koronáért** 200,000 korona nyerhető. Különösen kedvező nyeresí esélyeket nyújtanak az ő Felsége által engedélyezett új államsorsjáték sorsjegyei, minthogy 18,122 sorsjegy 418,640 korona készpénzben kerül egyszerre sorolásra és a főnyeremény 200,000 korona. Állami felügyelet és kezesség. Minthogy e 4 koronás sorsjegyek előreláthatólag gyorsan elfognak, ajánlatos, hogy ily sorsjegyekre szóló megrendelések a Nemzeti Pénzváltó Részvénytársaságnál (Budapest, Gizella-tér, Haas-palota) mielőbb, de legkésőbb 8 napon belül beküldessenek. — A nevezett intézetnél osztálysorsjegyek is kaphatók eredeti áron és megjegyzzük, hogy ez egyuttal az ország legnagyobb osztálysorsjegy-elárusító helye, mely a sorsjegy-vevőknek a legnagyobb előnyöket és biztonságot nyújtja.

— **Nagy Károly.** Ezer esztendőnél több mult el azóta, hogy a népvándorlás korának legnagyobb császáráját bele temették abba a kőszarkophágba, amelyben az aacheni dóm kriptájában még ma is örök álmát alussza. A hatalmas fejedelem után maradt egy nagy birodalom, egy silyedő ország, melyen utódai civakodva osztozkodtak; hanyatlásának északfénye bevilágolt a császár kriptájába, a kőszarkophágra, melyre a római mester Proserpina elbrablásának jelenetét faragta. És maradt utána egy hatalmas kard, mely egyszer városokat, országokat csapott ki helyükből, és egy hatalmas márványi trónus, nehéz, idomtalan, záros karszék, az erőnek és hatalomnak kőbe faragott szimbóluma. És maradt utána egy ablak a chartrési dombon, amelynek üvegkockái az ő életének jeleneteit beszélik. És maradt utána egy drágaköves aranykorona, amely egykor az ő fölkenet fején ragyogott, s amelyet most a bécsi Schatzkammer őriz. És maradt utána felbomló birodalmának átka, népének egyenletlensége, össze nem férése. Erről a nagy uralkodóról, tetteiről, egyéni-

ségéről szól a Nagy Képes Világtörténet 76-ik füzetete, mely Borovszky Samu ismert történettudós és akadémikus tollából származik. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, a IV. kötet szerzője dr. Borovszky Samu. Egy-egy kötet ára díszes félbőrkötésben 16 korona; füzetenként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest VIII., Üllői-ut. 18.) s minden hazai könyvkereskedés után.

— **Örök naptár.** A legeredetibb és legérdekesebb naptárak egyike az immár 3-ik kiadásban megjelenő Bacso-féle »Örök Naptár«, melyet Bacso Ferenc fővárosi állami tisztviselő szerkesztett. Magában foglalja ez a mult, jelen és jövő bármely évében előfordulható összes naptárakat, számszerint 61 teljes közönséges naptárt, melyek az évek folyamán váltakozva érvényesek. Aki tehát egyszer megveszi, minden esztendőre ellátja magát naptárral, miáltal sok pénz takarít meg, sőt az elmult évek naptárainak is mindig birtokában lesz, ami igen érdekes dolog. Így pl. a többi közt megtalálhatja benne mindenki a maga születési évének naptárát, s láthatja belőle, hogy a hét melyik napján pillantotta meg a világot, hogyan estek abban az évben az ünnepek, husvét, pünkösd stb. stb. Rendszeres gyűjteményben közli továbbá a »Örök Naptár« hosszú évszázadok időjárásai tapasztalatait és babonáit, melyekből komolyan vagy tréfásan mindig előre megmondhatjuk: milyen idő lesz? Igen becses a világtörténelmi nyelteségeket tárgyaló fejezete is, mely gazdag anyagot szolgáltat mindenkinek minden körben az okos, szellemes és lebilincselő tárgyalásra. Külső kiállítása pedig új, díszes, színpompás, hogy a legelőkelőbb szalonok asztalán helyet foglalhat, s így alkalmi ajándéknak is különösen ajánlható. Bolti ára 2 korona, de a »Muraköz« előfizetői 1 korona 30 fillér kedvezményes áron kapják meg a »Muraköz« kiadóhivatalában. Vidéki megrendelésnél ajánlott és bérmentes megküldésre még 35 fillér is melléklendő.

Gép-munka.

A mechanika a század utolsó felében nagy előhaladást tett s mai nap már majdnem minden mechanikai uton állítatik elő. Majdnem minden munka csupán gépekkel állítatik elő, miáltal nagyobb gyorsaság érvényesül, de nézetem szerint nem nagyobb tökéletesség. De — sajnos — mennyi virágzó egészség rendített meg, mióta a gép a kézimunka helyébe lépett. A folytonos mozgás, mely az egész szervezetet megrendíti, rá nézve csak végzeteszerű lesz. Bizonyos, többé vagy kevésbé kényes szerv elyengül, sőt néha a vérkeringés is megzavaratik; a vörös vétecskék, amelyek erejét jelentik, lefogynak s a vének minden elszegényedése különféle betegségek következményével jár.

Kneipp Péter ur Lovrin (Toronto m.) példát ad nekünk neünk esetéből, akinek egészsége ilyenmő munka által erősen megtámadott.

»Feleségem, aki állandóan kötőgépen dolgozik, egy idő óta gyomorbajáról panaszkodott. Emésztése megromlott s ő nagyon elyengült. Minthogy a hírlapokban olvastam, hogy a dr. Williams-féle Pink-labdacsok ezen bajok ellen kitűnő hatásnak, hoztattam két dobozzal, amelyek kitűnően beváltak; gyomorbaja elmúlt és nagyon jól érzé magát.«

A Pink-labdacsok, melyek a vér legtekintesebb helyreállítás szerét képezik, a leghatásosabb módon leküzdötték a vérszegénységet, sápkört, neurastheniát, reumát, a gyomor és bél betegségeit, melyek mind a vér elszegényedéstől származnak.

Kapható minden gyógyszerárában, valamint Ausztria-Magyarország főraktárában **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerészénél, (Budapest, Király-utca 12.) 1 frt 75 kr-ért dobozonkénti, vagy 6 frt-ért 6 dobozonkénti.

Felelős szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.
Kiadó és lap tulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR.)

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, Margitai Jožefa urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeden jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broj: koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse« »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

List.

Moremo reći, da vu društvenim življenju je jedna — najznameniteše stvar — list. Bez ovoga nebi mogli svoje misli sa našimi poznanici ili sa trgovci naznačiti. Bez lista si niti trgovinu nemremo misliti, im i trgovini list da jakost.

Povest lista je jako stara. Poleg Diodora je najtaraši list Stabrobates indijskog kralja list bil Semiramis i kraljici Asirié je bil pisan. I vu sv. pismu čitamo od listov, ali kak se je vu najnovšem znašlo, iznatašteljica lista je Atoša kraljica kći Cirusa i mati Xerxesa bila: Tuliko je istinito, da je najprvi se vu Egiptomu hasnuval obćenito, nē samo da je tam jako izobražen puk bil, nego da je tam već papirus poznati bil.

Vu srednjim veku slabo napredovanje vidimo vu pisanju listah, čemu je iz jedne strani zrok, da je vnoغو i vnoغو ljudi nē znalo pisati, iz druge strani pak, da su na mesto papirusa pergamenta hasnuvali. Pergament je ime od Pergamus azijskog varaša dobil, gde je II. Eumenes kralj, jer je od od Ptolomeusov (kralj Egiptoma) nē dobil papirusa, zato je živjansku kozu dal obdelati za papér i na to su pisali. Ali tak papirus, kak pergament nisu najprilicneši za pisanje listov, zato, dok je iz canjkov papir nē bil nadjeni je niti list nē bil tak obćenito poznati kak danas.

Papira su najprije kinezeri delali. Od njih su se navčili delanje papira arabi, a od arabov pak španjolci i taljani. Akoprem je jako hasnovit ipak je vnoغو neprijatelj imal, jer su mislili, da nije dosta stalen. Vu Englezkoj zbog toga diplome još i dan-danas na pergament pišeju.

Ali na hitrom su extra fabrike nastale i za delanje papera za liste. Ov papér se osobito sa velikočom i finočom različi od drugoga papira i zato ga vu svakim izobražnim orsagu hasnujeju. Kak material, na kojega pišeju, ravno tak zaprenje lista je čez menjanje išlo prek. Najprije dok su još na papirus pisali su sa kožom biljnah zamotali liste a potlam su pak sa ilovačom ili pak sa vojskom zaprlili doli.

Na mesto vojska su vu 16. stoletju španjolskoga vojska (pečata) počeli hasnuvati, koj iz Khine proizhadja. Vu Europu su ga portugalski onesili. Jedno vrēmno sa španjolskim pečatom su hasnuvali ljudi i hošju. Denes je već jedno i drugo preživelo svoju dobu i vezda već sa po rubi keljem namazane liste hasnujeju.

Vezda još hoćemo reći sa kim su pisali ljudi. Na vojšćenate table su sa iglami pisali potlam su iz trstike napravili pero, pak su s njim pisali sa farbom. Na mesto trstikovog pera su počeli hasnuvati pličje pero i potlam ocelnato pero. Vu srednjim

veku su sa gubačentom pisali, kak i sada.

Povest listnih biljegov (markah) se vu 17. stoletju počne. XIV. Lajoš francezki kralj je jednomu svojemu podložniku 1553-ga slobodu dal, da vu varašu kistline za liste postavi i gdo vu nje liste hiti, on takaj odlučenu plaću mora doli platiti za odnošaj. Tak je onda on dal vun biljege, koji su se »billet du port payé« zvali.

Ova varaška pošta je nē dugo stala gori, jer je već 1770, pozabljena bila i samo XIX. stoletje je opet doneslo sobom pošarske biljege. Sardinia je bila prva, koja je 1819-ga vun dala sa marki bilježene liste. Za njom je Englezka dala vun prve biljege, koji su se potlam vu svakim orsagu razširili i koji su vnoغو vnoغو farbe.

Na čeli zemlji je sada 5000 svakovrstnih biljegov vu prometu, iz kojeg broja na Europu 3000 opadne. I kuliko se potroši biljegov na ljeto po svēm svētu, si moremo premisliti iz toga, da samo vu Englezkoj i Irlandu 2280 metercentov biljegov potrošiju.

Dopisnice-karte je dr. Stefan nemški kancelar znašel 1865-ga. Vu Austrii i Magjarskoj su 1869-ga oktobra 1-ga došle vu promet i puk nje je jako obljudil, jer 2.930.000 komadov je čez fertalj ljeta preišlo.

Da kak su znamenite dopisnice vu

Z A B A V A

Ehreguta.

Početkom petnajstnoga stolietja su se seljaci iliti kmeti, po svojoj gospodi iz St. Gallena tiskani, pričeli proti ovim buniti. Glavni buntovnici su bili kmeti iz Appenzell-a, koji su hoteli taj već nepodnesljivi jaram iz sebe skinuti, pak pošto su iz početka uspješno navalivali, obrnuli su se i na susedna imanja i gospoštije te su iz desne obale Rheine slavodobitno prodrli u Tirol zauzavši više plemenitaških gradovah.

Timi uspješni se je u njih porodila želja i bogati varaš Bregenz, vlasništvo grofa Montfrot, predobiti, pak su i ufanje imali, da će im za rukom pojti, pošto su imali za navale takovu mašinu, kojoj su ime dali »Appenzellerica«, te kojom su mogli do deset centnih težko kamenje daleko hitati i zide rušiti. Pušakah i kanonah za onda još nije bilo, a niti pušanoga praha.

Seljaci, kmeti su se za ova dogovarati, često u niekoj samotnoj krčmi na cesti prama Bregenzu, u mestu »Meisterföhli« po noći shadjali i dogovarali i tu je bilo dokončano, da će oni po zimi, kad se tomu radi velike zime nitko niti nadati neći, u varoš nahr-

piti te njima, najme Bregenzom, večerju tako zasoliti, da se budu iz Appenzellerov uvijek siećali.

Ali čoviek naredjuje a Bog odredjuje! — Pak se je ovo prirećje i ovde obistinilo.

Dogodilo se je najme, da je po onom cielom kraju, nieka stara prosjakinja, koju su nazivali »Guta«, okolo prosjačila, pošto se za ono vrieme još država nije na toliko za siromake brinula, kak se to danas — — — takaj nebrini. — Pak je ta sirota od sela do sela šepesajuć došla u Meisterföhli baš one večeri, kad su se Appenzelleri dogovorili na sastanak, u istu onu na samoći ležeću krčmu, proseća za nekaj jesti i kroz noć stana.

Dobra krčmarica je sirotu prosjakinju nahranila te joj je poslie večeri pokazala u toplom zapečku mjesto, gde si neka zatrudjene i zdene kotrige na počinek povali.

Ugodna toplina zapečka i zatrudjenost njezinog zatrudjenog tiela su učinila to, da je starica brzo zaspala, a ona zaspalu staricu nitko niti nije mislil, otvore se vrata krčme te u nutra stupi jedan kmet seljak za drugim, dok se je soba napunila Sada pričmu neumereno piti te pod pijančevanjem psuju i kunu plemenitaše koliko samo može zemlja nositi.

»Čekajte samo vi gizdavi gradjani i

plemenitaši« — vikali su vužganimi glavami — »vam ćemo na Hilariusevu već glave oprati, niti žene niti diecu nebudemo štedili, mi vam već zakurimo, da svaki zaboravi, da je zimsko vrieme.«

Od ove strašne larme se je u zapečku spavajuća Bregenzerica probudila, pak kad je morala poslušati, da je njezini rodni varaš Bregenz u pogibelji, onak nehotice se zdehne.

Ali sad, — sad su ponapiti Appenzelleri poskakali iz klupih, žepov su nože spopukali te su staricu iz zapečka zvekli van na sredinu sobe, a njihov vodja joj je viknil: »Ho, ho, ti stara coprnica, ti si nas tu poslusal, pak sad moraš poginuti, jer mi nedamo, da se naš plan sazna, — moraš poginuti, jer si naš plan čula!«

Akoprem je starica toliko noževah leskati se vidla, ipak joj je u onom hipu, u onoj stiski na jedan krat došla dobra misel. da joj se bude samo pretvaranjem moguće osloboditi, pak je onda kakti |toboz u snu pričela buncati: »Čula? Ah je, dobro sam čula na briegu pastira, kako je u rog tulil — u volovski rog — thu ti, thu ti, thu ti.« A zatim se je učinila, da tobož dalje spava te bi u tom pretvaranju spavanja se bila i na pod sobe srušila — tak je dobro svoju rolu igrala — da ju nije jedan

povešti pošte nam svedoči on slučaj, da je pod držanjem nemškog-francezkog rata 20 million dopisnicah bilo poslano od soldatov k- roditeljom.

Hasnovitost je sledila i zabava. Vnogi su dopisnicu na to pohasnuvali, da s čem više reči pišeju gori: veliju, da je jedan nagy-szebenski soldat 8777 reči napisal na jednu kartu; sa brzopisom je jedan englianeec 33.363 reči napisal.

Dopisnice su pohasnuvali za prepotu-vanje zemlje. Vu Berlinu je vu muzeumu jedna dopisnica karta, koja je 119 dni prepotuvala zemlju.

Poleg poštanske pogodbe jedna dopis-nica od 14 cm. dužine i 9 cm. širine vekša nesme biti. Vu Neu-Fundlandu su dane naj-menše dopisnice vun. Pri nas jedna dopis-nica 4 fillere košta. Zvun tuga su vun dan-e 6 fillerne zaprte za domači promet i 10 fillerne zaprte karte za stranjski promet.

Da kak je veliki promet lista nam sle-deće statistike kažeju: Vu Magjarskoj na leto pošta 140 millionov listov vozi. Iz ovoga na svakoga stanovnika 5 listov opadne. Na celim svētu na jedno ljeto 4 i pol milliar-dah listov pišeju.

Veliki broj, i to sve živi govor na-mestuje.

Bog zna kaj bi bilo da bi ovih sadržaj svaki sa živim govorom hotel naznačiti, ono-mu, komu vezda vu listu piše?. Jeli bi naši cuigi mogli zvršavati on veliki promet, koj bi onda bil?

KAJ JE NOVOGA?

Kraj jedne famille.

Vu Decs občini su jednu mater njezinu oženjenu kćer, zeta i dvé liet staroga vnu-keca zaklali Doktorska iztražba veli, da su sve sa jednim ostrim nožom zaklali. Zet ima više četerdeset ranah i jako se je mogel braniti jer kak su ga vu jutro našli, je tvr-do tiskal jednoga drožca. Rakišičku su na

dvoru skončali a kćer, zeta i vnukeca vu luži. To sve se je večer ob 8 vuri pripetilo. Sluga koj je iz muzike po osmi vuri dimo došel, se je tak prestrašil, da se je vu štalu skrill i samo vu jutro se je ufal kazati. Iz blaga i penez nikaj nefali, zato je sigurno, da je Rakišics familia osveti opalā žrtvom. Jezero forinti je obečanō onomu, koj bi krivce vlovil.

Kaj dēlaju buri?

Akoprem su englezi još oktobra 27-ga oglasili, da je Transval već k Englezkoj prik-lopljeni, buri su ipak vdrlu vu Natal i Jo-hanesburg. gde su jednoga velikoga šerega englezov prijeli. Buri jako vitežko tiraju tak zvani guerilla (brežni) tabor. Još vnogo dela budu imeli englezi sa buri, kojim su slobod-ju nepravično vzeli.

Uznemir vu cirkusu.

Vu chikagoski cirkus je negdo psa nesel sobom i tak je pregledal sem tam vu cirkusu. Tam gde su elefanti pak druge ži-vine zaprte je pes jako lajati počel. Jeden čas su živine niti gledale nē na njega, ali nazadnje se jeden elefant ipak navoljil laja-nja, pak je sa rilom zgrabil psa i proti tig-rišom hitil. Dve zadnje noge psa su med letve došle i tak je ne mogel nikod nikam. Na cvilenje su ga zgrabili tigriši i dvé noge su mu vkrej odtrgli. Na duhu mesa i krvi su tigriši se tak uznemirili i srdito su ružili vu krletki. Na to su došli, slugi koji su psa doli vzeli a tigriše pak pomirili. Tulenje tigrišov i trampetanje elefantov je jako uznemirilo občinstvo, ali na sreću se je nikakva nes-reća nē priptila.

Smrtna griznja muhe.

Ženu Csorba Györgya iz Jablonca ob-čine je prošle dane jedna muha vgrizla. Že-na, kojoj je ruka otekla ni se je nikaj sta-rala sa tem. Samo potlam kad nju je jako bolelo su zvali doktora. Ov je ogifanje krvi

konstatéral, ali jer je već zamudjeno, on nemre pomoći nad tem. Nesrećna žena je o. m. 6-ga sa velikom mukom vumrla.

Potres.

Vu Ameriki vu Carracasu je veliki potres bil i vnogo kvara napravil. Tridesti ljudi je vumrlo, a vnogo njih je oranjenih. Prezident republike, gdo je nad oblok vun skočil si je nogu vtrgel. Potres je veliki bil i na dalko zemlje se je čutil.

Zgoreta šuma.

Vu šumi Hodermak szepesvarmegjinske občine je ove dane veliki ogenj bil koj je vu velikim vetru se na hitro širil i kakti sto mekotah na pepel del. Zrok ognja su cigani, koje je birovi iz sela odtiral tak su vu šu-mu išli, gde su velikoga ognja zakurili, od toga se je i šuma vužgala.

Buna vu Kini.

Med evropejci i kinezeri se je počela pogodba zvrhu mira. Kinezerska vlada je sada vu Singanfu varasu' koj je dalko nutri od Pekinga.

Urotnik pater.

Iz Krako varaša pišeju: Vu ovdešnjim klostru miserikordiancov je ove dane ex-ploderanje bilo, koje je steplo celo stanje i spotrlo obloke, ali vekšega kvara nije na-pravilo. Exploderanje se je vu špitalu pri-petilo. Iztraga je znašla, da je krivec Bo-risko Dömjén, gdo je prije svetski pop bil, a zatem pak je stupil med patre. Ali taj život se mu je nikak nē dopadal, pak je zato se odlučil da vu luft pustil celo stanje. Kupil je pol kg. puškinog praha, pak je to dobro zateknul vu jednu flašu i to je od-nesel vu špital, pak je vu peč hitil. Za ne-koji čas je sledilo exploderanje. Bolestniki su se jako prestrašili, ali na sreću se niti jednomu nikaj nē pripetilo. Boriško je za-tem doli hitil reverendu i vu civilnu oprat-

od puntarah za pleča pograbil te joj tak glasno u uho zaviknul, da se je lecnula i zatim odmah opet kakti u sanji dalje bun-cala: »Ne, ne — nedajte mi toliko sira, drugi ljudi . . . pet centih sira za zaj-trek . . . to je za stari želudac previše. . . . pak zajak bijete to siromaško tele, da onda beći . . . be — be — be!«

Sad su se kmeti puntari pričeli groho-tom smejeti a njihov vodja krikne: »Hitite toga staroga norca u štalu, gde ju teliči i pajceki već čekaju, a mi se radi toga staro-ga bedaka u našem dokaočanju nedamo kuniti. — Dobro je, da nije nikaj razmela, o čemu smo dokančali. — Anda dokančaj-mo dalje.«

I tako se je zgodilo, da su staru pros-jakinju u štalu porinuli, gde su krave nad tako kasnim kvartirnikom začudjeno glavami stepali, a tri osedlani konji, na kojih su od onih u sobi puntarah trojica dojahali, su se jedan drugoga znatiželjno pogledavali, to-bož: kaj se opet dogodilo.

Ali komaj da je stara Guta opazila, da pijančevanje u krcmi dalje traja, a za nju — tobož bedastu — se nitko nebrine, pričela se je ona briniti i promišljavati, na koj način bi svoje rodno mesto i nikaj zla sluteće njezine građane od propasti oslo-bodila, jer tri kralji su već malomu Jezusu

svoje dare denesli i već prije nego se sun-ce u zimskoj megli tri krat pokaže, bude tu taj nesretni dan sv. Hilariusa. Pak dok je ovak promišljavajuća svoj pogled na za-sedlane konje uprla, došlo joj je na jedan krat na pamet, kak je ona još kakti dievoj-čica na paši z dečki konje na vodu jahala, te si je mislila, ako joj bude samo moguće na jednoga od tih trih konjah splaziti, ona će se već pomoću božjom u sedlu održati.

Anda je jednoga od njih izpelala iz štale, postavila ga do nizke gradje vrta i pomoću iste je težkom mukom zasela u sedlo te je za cugle i za grivu se držeća potierala konja prama Rheinu.

I tu se je pokazalo, da konj puta koj je vodil prama Bregenzu, dobro pozna, jer je njegov gazda po svoj prilici već više krat noću po tem putu špioniral, pak stoga se je Guta nadala za kakovih pet, šest satih do Bregenca dospeti tim više, jer je konja i zima tierala.

Ali tim više je zimu trpela Guta, koja je na konju više ležala nego li sedela, pak jer joj je je bila saba, to se je od zime sko-ro sva ukočila. Ne samo, da se je bojala, da će ljutoj zimi podletći, već ju je još veći strah obišel, kad je poslie nekoliko urah ja-hanja čula iz dateka za sobom štopot-

konjskih kopitah, pak stoga nije dvojila, da su kmieti njezin biegi odkrili te su se sada pustili za njom u lov.

To je sada bilo jahanje na život i smrt! — Konj je letel, podbadao reičmi starice, kakti ptica proti Rheinu dole, koj je na površju bil tankim ledom pokrit. Ali tu se sad nije dalo promišljavati, jer neprijateljci su sve bliže i bliže dohadjali, i anda je Guta svoju dušu preporučila Svemogućemu te je s konjem preplivala duboku rieku, a onda dalje letela kroz zmrznjene mlake, dok je dojahala do mesta, gde je već stotine godinah stal kloster pod zapovedničtvom abaša. Istoga klostra abaš je imal pravo, kakti kolator plebanuša u Bregencu imeno-vati, pak stoga se je Guta čutila na sigurnom mestu med prijatelji. I nekoliko do nosa oboružanih klosterskih slugah, koji su bili iu namešćeni, za da u to nemirno i burno vrieme po noći klostra stražei čuvaju, su joj obećali, da ču njezinim prgoniteljem svojimi bodeži i mači već puta pokozati, ako bi gdo sim došli te bi se podufali od ovud dalje za njom jahati.

Anda je Guta dalje svojim konjem le-tela, mimo jezeričca povduz te je na skora prispela već po miesečini u varoš i želela odmah se sa poglavarom spominati. I kada su ju na pol ukočenu skonja digli te ju

vu se je oblekel i tak je otišiel k redarstvu Tu su pri njem više socialistnih pis-mah našli.

Tigriš, koj se šeće.

Vu Parizu su četiri gospoi se šetali vu varaškoj šumi. Jeden zmed njih je na jeden krat zakričal: »Gledite samo, kak je ono lépi pes!« I stem se je žuril prama »lépo-mu psu« i počel ga je gladiti. Samo onda je prestrašeni spazil da se s tigrišom igra. Med tem su mu četiri ljudi mahali od jed-noga dréva, da nek samo mirno ide dalje. To je i on včinił i otišiel se spajdaši a oni četiri ljudi pak su tigriša sa mrežom prijeli. Čela stvar se je tak pripetila, da je tigriš iz jednoga cirkusze skočil.

Prisega rekrutah.

Čakovečkih ulanušov rekrute su o. m. 1-ga prisegli na dvoru kasarne vu nazoč-nosti oficirov.

Ogenj.

Škedenj Soltics János i Levácsics Györgya iz Zala-Ujvára se je o. m. 1-ga vu noči iz nepoznatog zroka vužgal i vnogo krme, žitka i oružja je zgorelo. Kvar je ober 1000 korun više. Stanja su bila asekurirana.

Tatbina.

Od Horvath Józsefa iz Felső-Királyfalva občine je negdo prošloga meseca 31-ga iz gusinjaka 6 komadov guskah vkral, koje su 12 korun bile vredne. Žandarstvo krivce išće.

Nečernurł čin jedne matere.

Iz Graca pišeju, da su tam o. m. 8-ga vu jutro vu Mur-réki poleg Puntligama četiri jedne k drugim zvezana mrtva tela našli: jednu mater i tri kčeri. Kak su doktori konstaterali tela su već četiri tjedne bila vu vodi. Iztraga je iznašla da su to Kozum Amália 40 ljet stara žena i njene 3 kčeri. Nesrečna žena je ně bila pod zadnje dneve pri pravoj pameti i od okt. 8-ga je zgi-nula sa kčerjami.

jedno malo vručim vinom okriepili, pričme pripoviedati, kaj je čula i vidla i tak je bil varoš do jutra već sav zburjen te se je sve živo pričelo oružati, za da Appenzellere pošteno dočekaju.

Istoga dana je i bregeneški grof savezu vitezah od sv. Gjure na znanje dal o nameri neprijatelja, te kad su ovi dne 13 Januara 1408 izbilja po gustoj magli pred varaš došli te svojom »appenzellericom« pričeti kamenje u nular hitati i rušiti, od-pru se na jedan krat varaška vrata i van izide preko osam jezer vitezkih konjanikah i piešakah, te se je sada raženj obrnul: kmeti buntovnici su blizu jezerišće bili do noge poraženi te im je za dugo vrieme prošla volja na Bregenza navaljivati. Polovi- ca ih je ostala na miestu u krvi ležeć.

A kad se je drugi dan u varašu svet-kovala pobieda, nije načelnik varaša niti na staru prosjakinju zaboravil, koja je Bregenza riedkom odvažnostju i vlastitom pogibe-lju od propasti oslobodila.

On je staricu dal pred se dopeljati te ju je pred cielom skupštinom zapital, čim hoće, da ju za taj vitežki čin naplate.

Na to odgovori Guta: »Kaj si ja stara žena morem sad željeti na ovoj zemlji? Meni nije treba bogatstva, ali kad već nebi morala okolo prosjačiti te bi imala svoju toplu komoricu, to bi mi pravo bilo, pak

Skuhani kučeber.

Jedno ljeto je minulo već, da se je vu Pásztó občini pripetilo, da je Kohlmannova familia sa velikom nemilostivnostjom skon-čala Cserebogár Jóska kučebere a zatem su ga scepali pak kak hladnetinu skuhali i vu potok hitili. Kraljevski sudbeni stol je vez-da odsudil Kohlmann Istvana na galge, nje-govu ženu na do smrt rešt, njihovog zeta na 15 ljet, a ovoga pak žena na pol tri ljeta rešt odsudil.

Nekaj za kratek čas.

Husar pred sudbenim stolom.

Za svedoka je bil citovani jeden husar k törvénsyzéku.

Pri soldatu je prvatočnost. I zato husar postavi se tam na onu minutu, kak je bil citovan.

Kada dojde pred sud, hiti noge vu haptak i kakti sveča stoji pred sudcom salutira i čaka, dok dojde na njega red.

Predsednik mu predlaže zakaj je poz-van k sudu; a husar poslušá te oratie tak mirno, da niti nemegne. —

Predsednik ga zatim počne pitati:

Kak se zovete?

Husar bistro gledí vu oči predsednika, ali nedogovori.

Kak se zovete, odgovorite!

Ali husar samo gledí mirno, kak da je zanémil.

Fiškal, sudci, bilježnik ga siliju, da go-vori, ali husaru se na ti govor niti jedna žilica negene na obraza. —

Nazadnje hitro opadne v glavu biljež-niku, da kaj je potrebno soldatu vu takvem slučaju, kajti je pred vekim vremenem i on soldat bil.

Ruht! zakriči nad husarom, kak je sam mogel, i husar na to odmah hiti jednu nogu malo naprě i počne odgovarati:

Fekete Marczy, melde gehorsams!, hu-sar sam pri k. u. k. četrtim husar regi-mentu!

da bi me ovde u mojem rodnom miestu mladi i stari više štovali, pak me dieca neotesana nebi po ulicah dražila, kak to siromaškom starem prosjakinjom čine, to bi mi doisto duši i tielu godilo.»

I odgovori dobr stivo načelnik: »Sve neka bude po vašoj volji! Vi čete u našoj sredini od sada uživati stan i hranu bez-platno, a da će vas svaki štovati, na to ču ja paziti. Ali ja hoću da se i po vašoj smrti bude častno spominjalo vitežko ime stare Gute!«

I kaj je načelnik obečal, to se je i ob-državalo. Gutu su zahvalni gradjani na to rekuć na rukah nosili, i danas još, poslie pet sto godinah viču vahtari u Bregenzu po noči od Martinja do Sviečnice — to je vrieme ondašnje stiske varaša — ob devetoj uri u noći, na svakom pijacu varaša: »Eh-reguta, Ehreguta!«

I kad školska dieca idu u cirkvu — to sam onde osobno videl — onda idu naj-najprije dievojčice a za njimi dečaki, jer je ženski spol oslobodil varaša. I baš to je dalo povoda ovoj pripoviesti, jer kad sam tu nenavadnu processiju videl i pital za kaj je to, pripovedali su mi prije opisana.

Em. Kollay.

A zatim se mu tak brzo obračal jezik, da se ga törvénsyzék komaj mogel na-poslusati.

Zrok za vino piti.

Mrzlo, zimsko jutro je bilo. Sněg je zmrzel, kak čonta, i led je cinketal kak ocel. —

Baki maširaju, ali predi, kak bi se na put odpravili, dobro su si naklali želudca s dobrim, zerečim špehom.

Na putu pri prvi čardi javil se je jeden junak, da bi rad nuter vu čardu.

No, pak kaj bi ti rad? — zdere se nad njim leidnant.

Vino piti, javim pokorno gospon leid-nant — odgovori baka — kajti drugač bi si ov špeh, koj je vu meni lahko to mislił, da ga je pes pojel, ně soldat.

Nagrada fijkera.

Jeden siromaški inoš, da si odpočine trudne rukice, — dene svoju korpu na jednu kočiju, koja je stala pokraj puta. Vu korpi je bil krumpěr, kojega je moral z pijaca dimo nesti svojemu gazdi, i kajti je jako zmehek bil, zato si je štel malo počiva-ti pri té kočiji.

Kada fiaker to spazi, skoči k inošu i tak ga šikne, da se mu odmah krv spustila z noza i z vustah.

V Pešti se kajtkovoga nezgodi prez to-ga, da se tam šetajući puk nebi skup zbe-žal, da vidi kaj se pripetilo. Tak i s ovom se skup zebalo jedno sto ljudih, koji srdi-tim okom glediju ti grobijanski čin bezdus-noga fijkera. —

Vu ovom hipu spukne se zmed njih jeden, gospon, hiti se vu kočiju i za čas ga nestalo.

Na putu postoji fijkera, i pita toga ne-poznatoga gospona:

Prosim, kam da tiram?

Na varaške hiže! — bil je odgovor.

Pak kaj dobim zato? — pita fijkera neizobražno.

Dvajstipet — na zadnju stran, lopov, zato, kaj si onoga siromaškoga inoša spljuskal!

I tak je bilo. — Vu kočiji sedeci gos-pon bil je oficir redarstva, i kak je vre na- vada bila vu onom vremenu, nemilosrdno mu je dal nameriti tak 25 zaslužnenih bati-nah, — da se kadelo spod njega. —

Hrusóczy Elek.

Gabona árak. — Čienna žitka.

1 m.-mazsa.	1 m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšenica	14.00 —
Zab	Zob	10.50 —
Rozs	Hrůz	11.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	13.50 —
» » ó	» stara	00.00 —
Árpa	Ječmen	10.25 —
Fehér bab uj	Grah beli	13.00 —
Sárga » »	» žuti	11.00 —
Vegyes » »	» změšan	10.50 —
Lenmag	Len	22.00 —
Bökköny	Grahurka	12.00 —

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Nyilttér*)

E rovat alatt közöltékért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Selyem-báli-ruha 6 frt 30 krtól

feljebb — 14 méter! póstabér és vámentesen szállítva! Minták póstaforduktával küldetnek; nemkülönb. fekete, fehér és színes „Henneberg-selyem” 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint.

Henneberg G. selyemgyáros (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.

Schneider-féle **Páfrány-tokocskák** (Galandócz elhajtó.)
Millió embernek e szer visszaadta teljes **egészségét!**
 Kik galandórégeben és gyomorban szenvednek.

Pántlikagliszta fejestől,
 a páfrány-tokocskák által fájdalom nélkül, jótállás mellett, a legrövidebb idő alatt (6 perc alatt) teljesen elhajtatik. Ezen kitűnő gyógyszer fájdalom nélkül gyors és biztos eredményeért jótállás nyújtatik. Nem árt, ha pántlikagliszta féreg nincs is jelen. — Az életkor megjelölendő. — **Törvényesen védve.** Egy eredeti doboz pontos használati utasítását a bel- és külföld részére 4 frt postai utánvétellel vagy 3.50 előre való beküldéssel. **A pántlikagliszta tünetei a következők:** Az arc halványosárga, bágyadt tekintet, kék szemkarikák, lesóványodás, elnyálkásodás, bevont nyelv, emésztetlenség, étvágytalanság felváltva moró étvágygyal, gyakori rosszullet vagy éppen ájulások s szédülés főleg éhgyomornál, egy gombolyag felszálása egész a nyakig, nyálösszegyülemelés, a test megdagadása, gyomor-sax, gyomorhív, gyakori felhőfőgés, bélgörcs, hengergetés, hullámszerű mozgások, szűró, szívó fájdalmak és szúrások a belekben, szivdobogás, a vérkeringés rendtelenségei, különösen nőknél, gyakori véletlenül halló fofájás, a búskomorságra való hajlam, életuntagság a halál elhajtása.

Egyedül valódi kapható: SCHNEIDER JÓZSEF gyógyszerésznél, Resiczán, Fő-utca 55. (Bélmagy. orsz.)

M.K. EGYETEM VECYTANI INTÉZETE:
A KRISTÁLY
 SZT. LUKÁCSFURDÓI
 HECSYIFORRÁS
 IGEN TISZTA
 BICARBONAT
ÁSVÁNYVIZ
 KAPHATÓ:
 FÜSZKERESKEDÉSEKBE
 VENDÉGLÖKBE
 ÉS MINDEN VASUTI
 ÉTKEZŐ KOCSIBAN.

Több száz kiváló orvos által ajánlja. A legízletesebb és legolcsóbb ásványviz.
 Csáktornyan kizárólagos raktár:
 Strahia Testvérek fűszer, csemege és ásványviz kereskedésében.

Egy tanoncz azonnal felvétetik
Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvnyomdájában.

Dr. Kriegl József-féle valódi angol
Tannochinin hajnövesztő kenőcs

Before. **After.**
 1. megakadályozza a haj és szakáll idő-előtti kihullását és megőszülését, elősegíti azok növesztését. Egy tégely ára póstádij és költségmentesen megküldve
 2. **3 korona,**
 az összeg előleges beküldése mellett.
 Az utalvány címzendő:
Thierry A. gyógyszerháza az Őrangyalhoz
 Pregrada, Rohitsch-Sauerbrunn mellett.
 Nagyban bevásárlóknak tetemes árengedmény.

7895./ilk. 900.

V É G Z É S.

A perlaki kir. bíróság mint tkvi hatóság a csáktornyai lakarekpenztárnak az alsómuraközi tkpenztárhoz való csatlakozását kimondja, s kibocsátja a következő

Póthirdetményt.

A perlaki kir. járásbírósg mint telek-könyvi hatóság közhíre teszi, hogy az Alsómuraközi Tkpenztár végrehajtónak Tiszai Lénárd és Svenda Lénárd m.-csányi lakos végrehajtást szenvedők elleni 240 kor. löke, s jár. iránti végrehajtási ügyében 3016/900. sz. a. kibocsátott árverési hirdetmény a m.

csányi 1376 sztkvben 199. hrsz. a. ingallan a legelő s erdőilletmény 422 k.; a 3184. sztkvben 2534/b. hrsz. ing. 85 k.; u. a. sztkv. 3359/a. hrsz. ing. 13 k.; u. a. sztkv. 3360/c. hrsz. ing. 66 k.; u. a. sztkvben 2416/a. hrsz. ing. 24 k.; u. a. sztkv. 2698. hrsz. ing. 102 k.; u. a. sztkv. 4578/a. hrsz. ing. 54 k.; a 761. sztkv. 3451/a. hrsz. ing. 188 k.; 3065. sztkv. 3451/b. hrsz. ing. 188 k.; 3066. sztkv. 3451/c. hrsz. ing. 188 kor.; 1239. sztkv. 1871. hrsz. ing. 54 k.; 1082. sztkv. 1866. hrsz. ing. 75 k.; u. a. sztkv. 1872. hrsz. ing. 63 k.; u. a. sztkv. 1868. hrsz. ing. 117 k.; 2334. sztkv. 4543. hrsz. ing. 26 k.; 3067. sztkv. 2602. hrsz. ing. 122 k.; u. a. sztkv. 2073. hrsz. ing. 16 k.; 1352. sztkv. 2349. hrsz. ing. 107 k.; 1352. sztkv. 2351. hrsz. ing. 30 k.; 2436. sztkv. hrsz. ing. 31 k.; a m.-királyi 1766. sztkv. 1097/a. hrsz. ing. 19 k.; u. a. sztkv. 1144/b. hrsz. ing. 128 kor.; u. a. sztkv. 1736/4. hrsz. ing. 40 k.; u. a. sztkv. 1926/c. hrsz. ing. 272 k.; 382 sztkv. 1101. hrsz. ing. 101 k. és a hodosáni 1562. sztkvben 2142/a. hrsz. ing. 38 k.

1900. évi nov. hó 29. és 30. napjának d. e. 10 órájára

kitűzött árverés az 1881. LX. t.-cz. 167. §. alapján a csáktornyai lakarekpenztár végre hajtató érdekében is 3220 kor. tőkekövetelése s jár. kielégítése végett megtartatni fog

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Perlak, 1900. ok. 23-án.

75b

Nélkülözhetlen és utólrhellen, hatása kitűnő.
 Világzcikk, kivitel minden országba.
THIERRY A. balzsama.

Felülmulthatatlan szer minden mell-, máj-, gyomorbetegség ellen. Külsőleg is hat. Csak akkor valódi, ha az oldalt látható zöld, törvényszékieleg bejegyzelt »a p á c z a« védőjegyvel van ellátva. Évente 6 millió üveg állítatik elő.
 12 kis vagy 6 nagy üveg postán küldve 4 korona.
 Egy próbaüveg bérmentesen 1 korona 20 fillér. Széjjel-küldés csak előzetes fizetés esetén.

THIERRY A. centifolia kenőcse
 (csodakenőcs)

utólrhetetlen szívó erejű és gyógyíthatásu. Operációkat a legtöbb esetben fölsőlegessé tesz. E kenőccsel egy 14 éves, gyógyíthatatlannak tartott csontszut, ujjában egy 22 éves rákszerű bajt gyógyítottak meg. Antiszeptikus és gyógyíthatásu mindenféle seb gyulladásánál.
 Próbátégely bármintve 1 kor. 80 fil. Az összeg előre beküldendő.
 Sok ezer elismerő irat áll rendelkezésünkre, melyek a föld minden részéből érkeztek. Óvakodjunk utánzatoktól. Valódi csak akkor, ha e czég neve és védőjegye rájta áll;

A. THIERRY gyógyszerháza az „Őrangyalhoz”
 Pregrada, Rohitsch-Sauerbrunn mellett.
 A cs. k. államv. hivatalnokok egyletének szállítója.

3428. tk. 900.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy gr. Festetics Jenőnek képviselője Varga Lajos ügyvéd végrehajthatónak Terszleányák Imre végrehajtást szenvedő elleni 446 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. jbiróság területén levő mura-szerdahelyi 115. sztkvben A. l. 165. hrsz. a. ingatlan 122. népsor sz. a. házzal 1495, 1808, 1860. hrsz. a. ingatlanok 630 kor, † 906. hrsz. a. 136 k.; 977. hrsz. 78 k.; 1102. hrsz. a. 74 k. becsértékben egészben, a mura-szerdahelyi 116. sztkvben 168. hrsz. a. 1199, 1814, 1494. hrsz. a. 404 k. becsértékben Terszleányák Imre 1/2 jutalékára és † 894. hrsz. a. 66 k., 1220. hrsz. a. 72 kor. becsértékben két utóbbira a végrehajtási eljárás 156. §. értelmében egészben az árverést ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelelt ingatlan az

1900. évi novemb. hó 28. napján délelőtt 10 órákor

Mura-Szerdahely községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékoznak tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelelt árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelelt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 756

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság.
Csáktornyan, 1900. szept. 8-án.

3431. tk. 900.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy gróf Festetics Jenő végrehajthatónak Levacsics Mihály végrehajtást szenvedő elleni 134 k. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. jbiróság területén levő mura-szerdahelyi 37. sztkvben Al. 128. 197. 1291. 2054. 2038. 2342. 2380. 2386. 864/b. 1205/b. hrsz. ingatlanoknak Levacsics Mihályt illető része 1588 kor., a † 905. hrsz. ingatlanra 156 k., a † 2562. hrsz. ingatlanra 50 kor., a mura-szerdahelyi 1045. sztkvben 313. hrsz. ingatlanra 170 koronában az árverést ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelelt ingatlan az

1900. évi novemb. hó 30. napján délelőtt 10 órákor

Mura-Szerdahely község bíróságánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelelt árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelelt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 757

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.
Csáktornyan, 1899. szept. hó 9-án.

Az ideai tűzifaáram Csáktornyan házhoz szállítva:

- egész kocsirakomány 5 öl 60 frt = 120 kor.
I. oszt. bükkhasáb ölenként 12¹/₄ frt = 24 kor. 50 fill.
I. oszt. gyertyánhasáb " 12¹/₄ frt = 24 kor. 50 fill.
I. oszt. szil- és tölgyhasáb " 11 frt = 22 kor.

Becses megrendeléseiket kérve s pontos kiszolgálást biztosítva

tisztelettel

Scheffer-féle

kat. kincstári és tűzifa-telep.

742 5-10

Törv. bejegyzett

védjegy

Világhírű orosz karaván tea
Popoff K. és C. testvérektől Moskvában.

(több európai udvar szállítói.)

Legfinomabb minőség.

Eredeti csomagokban kapható

Gránertestvéreknél Csáktornyan

valamint a monarchia minden elsőrangú fűszer és csemegeüzletében.

Hirdetmény.

Szent-Mária község képviselő testületének folyó hó 4-én hozott határozata értelmében ezzel közhírré tetetik, miszerint a község tulajdonát képező

vadászati jog

1900. évi november hó 21-én d. e. 10 órákor 6 (hat) egymásután következő évre a legtöbbet ígérőnek nyilvános árverésen bérbe fog adatni.

Az árverezési feltételek a körjegyzői irodában a hivatalos órák alatt betekintheők.

Szent-Mária, 1900. november 5.

Goricsánecz József s. k., **Igrez Márk** s. k.,
kjegyző. 760 bíró.